

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KRAKOWIE**

RKR-430-1/08/BR- /08

Kraków, dn. 14 sierpnia 2008r.

DECYZJA Nr RKR - 21 /2008

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. nr 134 poz. 939)

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

nakłada się na przedsiębiorcę Pawła Czekańskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe ROJAX” z siedzibą w Rzeszowie przy ul. Lubelskiej 50 karę pieniężną w wysokości **3 582 PLN** (słownie: trzy tysiące pięćset osiemdziesiąt dwa złote), stanowiącej równowartość 1 000 euro, za nieudzielanie informacji, żądanych na podstawie art. 50 ww. ustawy w postępowaniu prowadzonym pod sygnaturą RKR-442-2/06/BR.

Uzasadnienie

W dniu 22 maja 2007r. postanowieniem Nr RKR-206/2007 zostało wszczęte przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegaturę Urzędu w Krakowie (zwanego dalej organem antymonopolowym) postępowanie wyjaśniające mające na celu ustalenie stosowanych przez przedsiębiorcę Pawła Czekańskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe ROJAX” z siedzibą w Rzeszowie przy ul. Lubelskiej 50 (zwanego dalej „Przedsiębiorcą”) zasad promocji wszystkich towarów sprzedawanych w Centrum Rowerowo-Sportowym (sklepie nr 11) zlokalizowanym w Rzeszowie przy ul. Słowackiego 24 w okresie od 10 do 17 marca 2007 r.

W związku z dokonanymi w toku postępowania wyjaśniającego ustaleniami organ antymonopolowy postanowieniem z dnia 18 czerwca 2007 r. Nr RKR-224/2007 wszczął postępowanie w sprawie stosowania przez Przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów określonej w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na stosowaniu nieuczciwej i wprowadzającej w błąd reklamy poprzez:

1. zamieszczenie w gazecie codziennej „Nowiny” wydanie piątek-niedziela 9-11 marca 2007 r. reklamy o treści „*ROJAX Rzeszów, ul. Słowackiego 24 10.03.2007 r. godz. 10:00 OTWIERAMY CENTRUM ROWEROWO-SPORTOWE na dobry początek każdy produkt - 35% promocja ważna do 17.03.2007 r.*”

- *rower górski z przekreśloną ceną 989 zł i nową ceną 699 zł,*
- *rower szosowy z przekreślona ceną 1999 zł i podaną nową ceną 1499 zł,*

- rower szosowy z przekreślona ceną 2999 zł i nową ceną 2499 zł,
- rower górski z przekreślona ceną 1499 zł i nową ceną 999 zł.

1. umieszczenie w ogólnodostępnym i widocznym miejscu na terenie sklepu Centrum Rowerowo-Sportowym (sklepie nr 11) zlokalizowanym w Rzeszowie przy ul. Słowackiego 24 tablicy reklamowej o treści „*Na dobry początek każdy produkt – 35%* (* rabat naliczany jest przy kasie)*”,

podczas gdy tylko część towarów sprzedawana była z 35% rabatem, w tym z rabatem niższym sprzedawane były:

- rowery wskazane w reklamie prasowej,
- artykuły oznaczone na paragonach fiskalnych A,
- artykuły oznaczone na paragonach fiskalnych B,
- części zamienne
- akcesoria rowerowe
- ogumienie

Przedsiębiorca Paweł Czekański wpisany został do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Rzeszowa pod nr 1685 H (k.16-17).

Prowadzi on działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „ROJAX”.

Przedmiotem działalności Przedsiębiorcy jest między innymi handel detaliczny (PKD 52).

Sprzedaż prowadzona jest w 12 placówkach handlu detalicznego.

W toku postępowania wyjaśniającego i postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wystosowanych zostało do Przedsiębiorcy 11 wezwań.

W czasie trwania postępowania w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów udzielane wyjaśnienia były niespójne i rozbieżne w stosunku zarówno do ustaleń dokonanych w toku kontroli przeprowadzonej w dniach 16-23 marca 2007 r. przez Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, jak i do wcześniejszych wyjaśnień Przedsiębiorcy, co organ antymonopolowy podniósł w decyzji stwierdzającej stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Przedsiębiorca był wzywany do przedkładania informacji oraz wyjaśnienia rozbieżności pomiędzy kolejnymi swoimi wyjaśnieniami w pismach organu antymonopolowego z dnia: 23 lipca 2007 r., 20 sierpnia 2007 r. (k.39-40), 20 września 2007 r. (k.50-52), 15 października 2007 r.(k.56), 22 stycznia 2008 r.(k.80-81), 26 lutego 2008 r.(k.90-91).

W dniu 26 lutego 2008 r. (pismo znak RKR-61-37/07/BR-37/08 – k. 90-91) przedsiębiorca został wezwany między innymi do:

- Podania przychodu uzyskanego przez przedsiębiorcę Pawła Czekańskiego w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej pod nazwą „Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe ROJAX” w roku 2007;
- Wykazania przychodu uzyskanego przez przedsiębiorcę Pawła Czekańskiego w roku 2007 w sklepie zlokalizowanym w Rzeszowie przy ul. Słowackiego 24;
- Przedłożenia dokumentów potwierdzających dane .

W piśmie tym poinformowano również o możliwości nałożenia – na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów - przez Prezesa Urzędu, w drodze decyzji, kary pieniężnej, jeżeli przedsiębiorca choćby nieumyślnie nie udzielił lub udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji żądanych na podstawie art. 50 ww. ustawy.

Ponieważ do dnia 14 marca 2008 r. nie wpłynęła odpowiedź, w tym dniu organ antymonopolowy skierował powtórne wezwanie, wyznaczając kolejny termin na udzielenie wyjaśnień – 28 marca 2008r.(pismo znak: RKR-61-37/07/BR-41/08) (k.95-96).

W dniu 25 marca 2008 r. wpłynęło pismo przedsiębiorcy informujące, iż nie poda on danych odnośnie przychodu do dnia 30 kwietnia 2008 r. ponieważ dopiero na ten dzień jest zobowiązany składać sprawozdanie firmy (k.97).

Jako podstawę prawną przedsiębiorca wskazał „Dz. U. z 2007 r. Nr 211, poz. 1549 art. 45 ust. 1” (k.97).

W związku z powyższym w dniu 1 kwietnia 2008 r. przedsiębiorca został ponownie wezwany do:

- Podania przychodu uzyskanego przez przedsiębiorcę Pawła Czekańskiego w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej pod nazwą „Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe ROJAX” w roku 2007;
- Wykazania przychodu uzyskanego przez przedsiębiorcę Pawła Czekańskiego w roku 2007 w sklepie zlokalizowanym w Rzeszowie przy ul. Słowackiego 24;
- Przedłożenia dokumentów potwierdzających powyższe dane

Wyznaczony został termin na udzielenie wyjaśnień do dnia 10 kwietnia 2008 r. (k.98-100).

Równocześnie organ antymonopolowy pouczył przedsiębiorcę, iż stosownie do art. 52 ust.1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r., Nr 76, poz. 694 ze zm.) „kierownik jednostki zapewnia sporządzenie rocznego sprawozdania finansowego nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia bilansowego i przedstawia je właściwym organom, zgodnie z obowiązującymi jednostkę przepisami prawa, postanowieniami statutu lub umowy” co w większości przypadków przypada na dzień 31 marca, a co za tym idzie nic nie stoi na przeszkodzie przekazania organowi antymonopolowemu danych odnośnie przychodu.

W dniu 23 kwietnia 2008 r. w związku z upływem kolejnego terminu na przedłożenie przez Przedsiębiorcę danych odnośnie wartości przychodu skierowane zostało kolejne wezwanie z wyznaczonym terminem na udzielenie wyjaśnień na dzień 29 kwietnia 2008 r. (pismo znak: RKR-61-37/07/BR-44/08) (k.101).

W każdym z wezwań informowano Przedsiębiorcę o możliwości nałożenia na niego - na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów - przez Prezesa Urzędu, w drodze decyzji, kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro.

W dniu 25 kwietnia 2008 r. wpłynęło pismo od Przedsiębiorcy zawierające pytanie czy przychód jaki ma podać ma być przychodem podatkowym, czy też bilansowym (k.102-103).

W dniu 28 kwietnia 2008 r. Przedsiębiorca został ponownie wezwany o przedłożenie danych odnośnie wartości przychodu (k.104-105). Pismo (znak: RKR-61-37/07/BR-46/08) zawierało

ponadto wyjaśnienie, iż ma być podany przychód stanowiący podstawę obliczania podatku dochodowego.

Mając na uwadze fakt, iż Przedsiębiorca o te same dane był czterokrotnie wzywany począwszy od dnia 26 lutego 2008 r. termin na udzielenie wyjaśnień został wyznaczony na dzień 9 maja 2008 r.

Ponieważ organ antymonopolowy nie odnotował do dnia 20 maja 2008 r. wpływu przedmiotowej odpowiedzi, przedstawiciel organu antymonopolowego w dniu 20 maja 2008 r. skontaktował się telefonicznie z Przedsiębiorcą w celu ustalenia, czy i kiedy odpowiedź została wysłana (k.108).

Otrzymał odpowiedź, iż pismo najprawdopodobniej zostanie wysłane w dniu 20 maja 2008 r. W rozmowie Przedsiębiorca został telefonicznie poinformowany, iż w związku z kolejnym przekroczeniem terminu na udzielenie wyjaśnień planowane jest wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

W dniu 21 maja 2008 r. postanowieniem nr RKR-237/2008 wszczęte zostało postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę Pawła Czekańskiego za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (k.109-112).

W tym samym dniu Przedsiębiorca został zawiadomiony w wszczęcie przedmiotowego postępowania i wezwany na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów do ustosunkowania się do postawionego zarzutu w terminie 14 dni (k.114).

W dniu 28 maja 2008 r. wpłynęły do organu antymonopolowego wyjaśnienia dotyczące wysokości przychodu Przedsiębiorcy. Jak wynika z pieczętki poczty na kopercie - list został nadany w dniu 20 maja 2008 r.

Na potwierdzenie wartości przychodu złożony został wyciąg z rachunku zysków i strat (k.117). Dokument nie był opatrzony datą sporządzenia. Okres rozliczeniowy według tego dokumentu pokrywa się u przedsiębiorcy z rokiem kalendarzowym.

Wartość przychodów netto ze sprzedaży i zrównanych z nimi uzyskana przez przedsiębiorcę Pawła Czekańskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe ROJAX” za rok 2007 wynosiła – 15 463 955,47 PLN (k.117), a zysk netto osiągnięty został na poziomie 48 666,55 PLN.

Przedsiębiorca poinformował, że nie był w stanie udzielić wyjaśnień do dnia 9 maja 2008 r. ponieważ pismo podjął w dniu 6 maja 2008 r. (k.115-117).

Wniósł ponadto o wyjaśnienie dlaczego organ antymonopolowy przedłużając zakończenie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów jako powód wskazał, przedłużający się z winy przedsiębiorcy proces zbierania materiału dowodowego (k.118-119).

Ponieważ do dnia 1 lipca 2008 r. organ antymonopolowy nie odnotował wpływu odpowiedzi Przedsiębiorcy na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej wystosowane zostało drugie wezwanie z wyznaczonym terminem na odpowiedź do dnia 10 lipca 2008 r. (k.138).

Jak wynika z potwierdzenia odbioru pismo zostało podjęte przez Przedsiębiorcę w dniu 8 lipca 2008 r.

Do dnia 21 lipca 2008 nie wpłynęła odpowiedź przedsiębiorcy na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

W związku z powyższym w tym dniu zostało do przedsiębiorcy skierowane zawiadomienie o zakończeniu zbierania materiału dowodowego (k.139). Termin na zapoznanie z aktami został wyznaczony do dnia 1 sierpnia 2008 r.

Przedsiębiorca z tego prawa nie skorzystał.

W dniu 24 lipca 2008 r. (data nadania 16 lipca 2008 r.) wpłynęło od przedsiębiorcy pismo informujące, że wszelkie wyjaśnienia zostały udzielone w piśmie z dnia 14 maja 2008 r. (pismo nadane w dniu 20 maja 2008 r.), tj. po złożeniu deklaracji PIT w Urzędzie Skarbowym(k.140).

Mając powyższe na uwadze, organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten **choćby nieumyślnie** nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Jak stanowi art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu.

Stosownie do ust. 2 tego przepisu, żądanie to powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazania celu żądania;
- 3) wskazania terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenia o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem administracji publicznej, który podejmuje w interesie publicznym działania mające na celu ochronę interesów przedsiębiorców i konsumentów. Zadania Prezesa Urzędu, wykonywane w celach publiczno-prawnych, są niejako nadrzędne w stosunku do prywatnoprawnych interesów profesjonalnych uczestników obrotu gospodarczego, przy czym realizacja tych zadań wymaga współdziałania ze strony przedsiębiorców, brak bowiem współdziałania może utrudnić lub wręcz uniemożliwić realizację nałożonych na Prezesa Urzędu zadań (tak. E. Modzelewska – Wąchal, „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów Komentarz”, Twigger Warszawa 2002, str. 221).

Należy zwrócić uwagę, iż **sankcja z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy jest sankcją nawet za „nieumyślnie” działanie przedsiębiorcy.**

Obowiązkiem przedsiębiorców jest udzielenie żądanych przez Prezesa Urzędu informacji w sposób pełny, informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz udzielone organowi antymonopolowemu w terminie przez niego wskazanym (tak. E. Modzelewska – Wąchal, „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów Komentarz”, Twigger Warszawa 2002 str. 339).

Jednocześnie zaznaczyć należy, iż przedsiębiorca nie może kwestionować zasadności żądanych od niego informacji. Jak podniósł Sąd Antymonopolowy (obecnie Sąd Ochrony

Konkurencji i Konsumentów) w wyroku z dnia 16 grudnia 1998 r. sygn. akt XVII Ama 62/98, ocena czy żądane materiały są niezbędne bądź wystarczające do realizacji przez Prezesa Urzędu jego zadań ustawowych, należy zasadniczo do tego organu, a nie do przedsiębiorcy.

Należy również wskazać, że obowiązek udzielenia informacji ciąży na przedsiębiorcach zarówno w trakcie postępowań wyjaśniających, antymonopolowych jak i w sprawach naruszenia zbiorowych interesów konsumentów. Przedsiębiorcy mają bowiem obowiązek udzielania informacji organowi antymonopolowemu w takim samym stopniu we wszystkich rodzajach postępowań.

Zgodnie z treścią art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów pod pojęciem „przedsiębiorca” - rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Paweł Czekański prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe ROJAX” jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Prowadzi działalność na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Rzeszowa pod nr 1685 H (k.16-17).

Przedsiębiorca w okresie od 26 lutego 2008 r. (k.90) do 20 maja 2008 r. uchylał się – mimo skierowanych do niego 5 (26 lutego, 14 marca, 1 kwietnia, 23 kwietnia, 28 kwietnia 2008 r.) wezwań od podania wartości przychodu uzyskanego przez niego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą w roku 2007 r.

W dniu 25 marca 2008 r. po drugim wezwaniu wystosowanym przez organ antymonopolowy Przedsiębiorca wskazał, iż wyjaśnień może udzielić po dniu 30 kwietnia 2008 r.

Wskazany przez przedsiębiorcę jako podstawa prawna publikator (k.97) zawierał wyrok Trybunału Konstytucyjnego dotyczący dochodów zyskanych poza terytorium RP. Nie mógł mieć on zatem zastosowania w przedmiotowej sprawie.

Określony ponadto jako podstawa nieudzielenia w terminie wcześniejszym wyjaśnień art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. (t. j.: Dz. U. 2000 r. Nr 14 poz. 176 ze zm.), stanowi jedynie, iż *„podatnicy są obowiązani składać urzędowi skarbowemu zeznanie, według ustalonego wzoru, o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym”*.

Ponieważ organ antymonopolowy zwracał się o określenie przychodu, a nie wysokości podatku dochodowego od osób fizycznych również ten przepis nie uzasadniał niedostarczenia wyjaśnień w wyznaczonych wcześniej terminach.

Stosownie natomiast do art. 52 ust.1. ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j.: Dz. U. 2002 r. Nr 76 poz. 694 ze zm.) „kierownik jednostki zapewnia sporządzenie rocznego sprawozdania finansowego nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia bilansowego i przedstawia je właściwym organom, zgodnie z obowiązującymi jednostkę przepisami prawa, postanowieniami statutu lub umowy”. Ponieważ jak wynika z przedłożonych dokumentów w przypadku przedsiębiorcy rok obrotowy pokrywa się z rokiem kalendarzowym trzymiesięczny termin, o którym mowa w ww. przepisie przypada na dzień 31 marca.

W dniu 25 kwietnia – po kolejnych wezwaniach organu antymonopolowego wskazujących, na przepis zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy o rachunkowości przedsiębiorca poinformował, że trwa sprawdzanie i korygowanie wydarzeń księgowych.

W wezwaniu z dnia 28 kwietnia 2008 r. organ antymonopolowy wyznaczył ostateczny termin na udzielenie wyjaśnień na dzień 9 maja 2008 r.

Odpowiedź została wysłana przez przedsiębiorcę dopiero w dniu 20 maja 2008 r. – po telefonie przedstawiciela organu antymonopolowego. Wyjaśnienia dotarły do organu antymonopolowego w dniu 28 maja 2008 r., tj. po wszczęciu przedmiotowego postępowania .

Należy zwrócić uwagę, iż informacje o uzyskanym przychodzie zostały wysłane do organu antymonopolowego 20 dni po terminie w jakim przedsiębiorca był zobowiązany złożyć zeznanie w urzędzie skarbowym.

Natomiast w piśmie z dnia 25 marca 2008 r. przedsiębiorca sam zobowiązał się, iż wyjaśnienia zostaną przekazane w dniu 30 kwietnia 2008r. (k.102) - wskazując jako powód przedłużenia terminu przygotowywanie zeznania dla urzędu skarbowego.

Jednakże według organu antymonopolowego dla oceny działań przedsiębiorcy pod kątem naruszenia przepisu art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie ma znaczenia, że przedsiębiorca udzielił wyjaśnień po piątym wezwaniu, przekraczając również o 11 dni termin w nim określony na dzień 9 maja 2008 r.

Takie stanowisko organu antymonopolowego znajduje potwierdzenie w zaprezentowanym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r., w sprawie z odwołania Telekomunikacji Polskiej S.A. (sygn. Akt III SK 31/04) uzasadnieniu - *„naruszenie wyznaczonego terminu stanowi przesłankę nałożenia kary pieniężnej jako sankcji za naruszenie obowiązku procesowego. W związku z tym kara pieniężna może być nałożona po udzieleniu przez przedsiębiorcę żądanych od niego informacji. Przyjęcie punktu widzenia prezentowanego przez stronę, iż kara pieniężna nie może być nałożona po udzieleniu przez przedsiębiorcę żądanych od niego informacji oznaczałoby, że nakładanie kar pieniężnych stałoby się fikcją, ponieważ w każdej sytuacji, w której przedsiębiorca udzieliłby informacji już po wszczęciu przez Prezesa UOKiK postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, nie byłoby możliwe penalizowanie jego niezgodnych z prawem zachowań tylko z tej przyczyny, że informacja – choć rażąco spóźniona – zostałaby jednak udzielona. Interpretacja powódki prowadziłaby do sytuacji, w której nigdy nie byłoby właściwego momentu na ukaranie przedsiębiorcy naruszającego obowiązek udzielenia w terminie informacji, ponieważ zawsze mogłoby dojść do udzielenia żądanej informacji, co czyniłoby nałożenie kary bezprzedmiotowym.*

*„Nieudzielenie informacji” oznacza w kontekście celu tego przepisu, jego istotnego sensu normatywnego, zarówno nieudzielenie informacji w ogóle, jak i **udzielenie informacji po wyznaczonym przez Prezesa UOKiK terminie. Nieudzielenie informacji w terminie stanowi taką samą przeszkodę w osiągnięciu celu jak nieudzielenie jej w ogóle.***

Kara pieniężna ma charakter nie tylko represyjny, ale także prewencyjny – ma zniechęcić przedsiębiorcę do naruszania obowiązków podlegających penalizacji. Możliwość (fakultatywna) nałożenia kary pieniężnej stanowi swoiste przymuszenie do wykonania obowiązku. Ma zniechęcać przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa UOKiK. Cel ten wymaga przyjęcia możliwości nałożenia na przedsiębiorcę kary nie tylko wówczas, gdy do chwili wydania przez Prezesa UOKiK i doręczenia przedsiębiorcy decyzji o nałożeniu kary nie została udzielona jakakolwiek informacja, ale także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona ze znacznym

opóźnieniem. Odmienne założenie osłabiłoby znaczenie prewencyjną, represyjną i dyscyplinującą funkcję tej kary.”

Należy dodatkowo zwrócić uwagę, że przedsiębiorca nie odpowiadał na wezwania organu antymonopolowego w toku niniejszego postępowania. W okresie od 21 maja 2008 r. do dnia 21 lipca 2008 r. nie ustosunkował się do zarzutów postawionych w postanowieniu o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

W związku z powyższym organ antymonopolowy uznał, że przedsiębiorca Paweł Czekański prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe ROJAX”- nie udzielając organowi antymonopolowemu informacji w toku postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów - nie dopełnił w wyznaczonych pięciokrotnie terminach obowiązku wynikającego z art. 50 ustawy, a tym samym winna na niego zostać nałożona kara na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy.

Zaznaczyć należy, że wszystkie dokonane przez Prezesa Urzędu wezwania spełniały wymogi określone w art. 50, tj. wskazywały zakres informacji, cel żądania, określały również termin udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach, co umożliwiało udzielenie stosownej odpowiedzi.

Organ antymonopolowy uznając za zasadne nałożenie kary wziął pod uwagę dotychczasowe orzecznictwo.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu ww. wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. *„Kara pieniężna przewidziana w art. 101 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia na żądanie Prezesa Urzędu informacji niezbędnych dla wszczęcia i prowadzenia - w interesie publicznym (art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów) - postępowania”.*

Informacjami niezbędnymi do uzyskania w toku przedmiotowego postępowania była wartość przychodu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w roku 2007. Przychód stanowił bowiem podstawę do ustalenia na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wysokości kary w decyzji kończącej postępowanie w sprawie stosowania przez tego przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Nieudzielenie w wyznaczonych terminach informacji przez przedsiębiorcę przedłużyło termin wydania decyzji. Dlatego też, w ocenie organu antymonopolowego - nałożenie kary pieniężnej na przedsiębiorcę jest uzasadnione.

W uzasadnieniu cytowanego wyżej wyroku, Sąd Najwyższy stwierdził również, że *„Kary pieniężne nakładane w drodze decyzji Prezesa Urzędu stwierdzającej nieudzielenie informacji na żądanie organu antymonopolowego albo udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd są karami związanymi z naruszeniami proceduralnymi strony postępowania antymonopolowego. Są to sankcje za naruszenie (niedotrzymanie) obowiązku natury procesowej, w administracyjnym stadium postępowania antymonopolowego. Mają one charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa Urzędu), prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa), a zagrożenie nimi (potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa Urzędu) - nadaje im charakter dyscyplinujący”.*

Co prawda przepis art. 106 ust. 2 pkt 2 nie uzależnia wysokości kary od wysokości uzyskanego przez przedsiębiorcę przychodu w roku poprzedzającym nałożenie kary, jednak organ antymonopolowy uznał, iż należy dostosować jej wysokość do możliwości finansowych karanego Przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 kara pieniężna może stanowić równowartość do 50 000 000 euro. Stosownie do art. 111, przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, należy uwzględnić okres, stopień oraz okoliczności poprzedniego naruszenia przepisów ustawy.

Organ antymonopolowy ustalając wysokość kary wziął pod uwagę, iż przedsiębiorca nie po raz pierwszy naruszył przepisy ustawy. Uznał, iż fakt ten ma decydujące znaczenie przy ustalaniu wysokości kary.

Tak bowiem w dniu 13 maja 2005 r. (decyzja nr 26/2005) Prezes UOKiK Delegatura we Wrocławiu uznał działania tego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów polegającą na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez nie zamieszczenie na swojej stronie internetowej wymaganych prawem gwarancji ochronnych dla konsumentów.

Organ antymonopolowy stwierdził jej zaniechanie z dniem 10 września 2004 r., tj. z dniem zamknięcia przez Przedsiębiorcę sklepu internetowego. Decyzja jest prawomocna.

W dniu 13 czerwca 2008 r. (decyzja nr RKR-11/2008) Prezes UOKiK Delegatura w Krakowie uznał działania tego Przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów polegające na stosowaniu nieuczciwej i wprowadzającej w błąd reklamy i stwierdził jej zaniechanie z dniem 17 marca 2007 r., tj. z dniem zakończenia sprzedaży promocyjnej. Na Przedsiębiorcę została nałożona kara w wysokości 7 731 PLN.

Decyzja nie jest prawomocna. Przedsiębiorca w ustawowym terminie złożył od niej odwołanie.

Nałożona w przedmiotowym postępowaniu kara powinna mieć skutek zarówno represyjny, jak i wychowawczy, akcentujący fakt braku współdziałania z organem antymonopolowym.

Mając na uwadze niedopełnienie przez Przedsiębiorcę obowiązku terminowego udzielania informacji na wezwanie Prezesa UOKiK, który to obowiązek został nałożony na przedsiębiorców w celu umożliwienia skutecznej ochrony interesu publicznego, Prezes UOKiK postanowił nałożyć na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 3 582 PLN (słownie: trzy tysiące pięćset osiemdziesiąt dwa złote), co stanowi równowartość 1 000 euro (słownie: tysiąc euro). Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2007 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 3,5820 PLN.

Stosownie bowiem do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

W ocenie organu antymonopolowego, nałożona na Przedsiębiorcę kara pieniężna w pełni odpowiada stopniowi naruszenia przepisów ustawy, uwzględnia jego okoliczności oraz fakt, że Przedsiębiorca już wcześniej naruszył przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Ponadto, zdaniem organu antymonopolowego, kara we wskazanej wyżej wysokości właściwie spełni stawiane jej cele: pozwoli na osiągnięcie w stosunku do Przedsiębiorcy skutku represyjnego i prewencyjnego.

Nałożona kara stanowi 0,002% kary maksymalnej i 7,4% zysku netto wypracowanego przez przedsiębiorcę w roku 2007.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: **NBP O/O Warszawa 511010100078782231000000**

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatura UOKiK w Krakowie (31 – 011 Kraków, Plac Szczepański 5).

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury
Leszek Piekarz

Otrzymują:

1. Paweł Czekański
Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe
„ROJAX”
ul. Lubelska 50
35-233 Rzeszów

2. RKR